

Niezwykła historia

Pani Clila Bau jest córką Józefa Bau, więźnia niemieckiego obozu pracy w Płaszowie, wpisanego na Listę Schindlera, wybitnie uzdolnionego grafika, poety i twórcy filmów animowanych, zasłużonego zarówno dla Polski jak i dla Izraela. W Polsce przebywa w związku z wystawą poświęconą jej ojcu, prezentowaną w Fabryce Emalia Oskara Schindlera. Przy tej okazji spotyka się z młodzieżą, prowadząc wykłady na temat holocaustu i twórczości Józefa Bau. Taki wykład wygłosiła także do uczniów naszej szkoły 16 października 2012 r.

Opowiedziała nam o pochodzeniu swojej rodziny. Jej ojciec urodził się w Krakowie w 1920 roku w żydowskiej rodzinie. Edukację w Państwowym Instytucie Sztuk Plastycznych przerwała mu II wojna światowa, w czasie której większość Żydów znalazła się w gettach i obozach koncentracyjnych. W roku 1942 Józef Bau został uwięziony w obozie w Płaszowie. Życie uratowała mu sztuka. Wykorzystywano go jako rysownika, a także wykonawcę szyldów pismem gotyckim. Ponieważ miał dostęp do atramentu i piór, podrabiał dokumenty dla osób, którym udało się uciec z obozu. W ten sposób uratował setki istnień ludzkich. Wiemy to od innych osób, ponieważ on sam był bardzo skromnym człowiekiem i nigdy o tym nie mówił.

Właśnie wtedy poznał Rebekę, którą nazwał swoim słończkiem. To pieśmiotliwe określenie miało mu przypominać historię ich poznania się. Otóż otrzymał on polecenie stworzenia kopii mapy, a za niewykonanie tego zadania groziła mu śmierć. Do tego celu potrzebne było słońce, gdyż nie znano innych metod powielania rysunków. Trzymał więc mapę nad głową, modląc się o to, aby słońce wyjrzało zza chmur. Zaciekawiona kobieta zapytała go, co robi, a on zaproponował, żeby została jego słończkiem.

Drugim wspomnieniem, które wywołało na naszych twarzach smutne uśmiechy, była opowieść o zawarciu przez Rebekę i Józefa potajemnego ślubu w obozie wbrew zakazowi wydanemu przez Niemców. Ich obrączki zostały zrobione z łyżeczki, którą udało się zdobyć Józefowi po wielu wyrzeczeniach, a ceremonia zaślubin ograniczyła się do założenia ich na palce. Ten symboliczny i niezwykły ślub został przedstawiony w filmie Stevena Spielberga pt. „Lista Schindlera”.

Niestety zaraz po tym wydarzeniu zostali oni rozdzieleni. Rebeka trafiła do Auschwitz, w którym cudem uniknęła śmierci, a Józef do Gross-Rosen, skąd po pewnym czasie został przeniesiony do obozu Oscara Schindlera na Morawach.

Kiedy po wojnie ponownie się spotkali i zamieszkali w Krakowie, wzięli ślub po raz drugi, zgodnie z żydowską tradycją. Po kilku latach wyjechali do Tel Awiwu, a Józef zaczął przedstawiać historię prześladowania Żydów za pomocą rysunków. Jeden z nich został podpisany: "Życie w czasie holocaustu było jak gra w szachy. Jeden zły ruch i był mat."

Józef Bau jest uznawany za izraelskiego Walta Disneya, gdyż zapoczątkował kręcenie filmów animowanych w Izraelu. Na podstawie swoich przeżyć napisał też kilka książek, przedstawiając w sposób humorystyczny sytuację Żydów w okresie holocaustu. Na końcu jednej z nich napisał: "Nie jestem odpowiedzialny za treść. Podyktowało ją życie". Zmarł w 2002 roku.

Ta niewiarygodna historia zrobiła ogromne wrażenie na wszystkich uczestnikach spotkania. Warto ją zapamiętać.

Sunny Girl

